

## Ο εορτασμός της Γεννήσεως της Θεοτόκου στην Παναγία Καμαριανή Μελβούρνης

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)



«Η πίστη είναι προσωπικό βίωμα και τρόπος ζωής», υπογράμμισε ο [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας](#) κ. Μακάριος μιλώντας ενώπιον των πιστών που κατέκλυσαν την Ιερά Μονή της Παναγίας Καμαριανής, στο Red Hill της Μελβούρνης, για να συνεορτάσουν με τον Ποιμενάρχη τους τη Θεομητορική εορτή της Γεννήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος την παραμονή της εορτής χοροστάτησε στον Μεγάλο Πανηγυρικό **Εσπερινό**, την κυριώνυμο ημέρα, Παρασκευή 8 Σεπτεμβρίου, χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, πλαισιούμενος από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους **Σωζοπόλεως** κ. Κυριακό και **Κερασούντος** κ. Ευμένιο, και από πολλούς κληρικούς των Αρχιεπισκοπικών

Περιφερειών Μελβούρνης και Northcote. Μολονότι η ημέρα ήταν εργάσιμη και οι καιρικές συνθήκες δυσμενείς, οι πιστοί προσήλθαν μαζικά και με πολλή ευλάβεια στο ιερό προσκύνημα της Παναγίας στο Red Hill.



Το ευφρόσυνο κλίμα της εορτής επέτεινε η απονομή του οφφικίου του Πρωτοπρεσβυτέρου στους κληρικούς π. Εμμανουήλ Ιωαννίδη και π. Ματθαίο Παπαδόπουλο. Για αμφοτέρους ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος μίλησε με επαινετικούς λόγους, χαρακτηρίζοντάς τους «ευλογημένους εργάτες της Εκκλησίας».

Σημειώνεται ότι ο π. Ματθαίος, ο οποίος έχει αναλάβει καθήκοντα προϊσταμένου στην Ι.Μ. Παναγίας Καμαριανής, καλωσόρισε επίσημα τον Σεβασμιώτατο εκ μέρους της Εκκλησιαστικής Επιτροπής και της Φιλοπτώχου Αδελφότητας. «Σας καλωσορίζουμε καρδιακά και ψυχικώς και εκφράζουμε τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη μας για την παρουσία σας και για τη συνεχιζόμενη πατρική σας μέριμνα για την πρόοδο της Ιεράς Μονής Παναγίας Καμαριανής», ανέφερε κατά την προσφώνησή του.



Από την πλευρά του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος εμφανίστηκε πεπεισμένος ότι, μέσα από το πνεύμα της αγάπης, της ομόνοιας και της ενότητας, η Ι.Μ. Παναγίας Καμαριανής θα διαγράψει μια πορεία προόδου και άνθισης στο μέλλον. «Τούτος εδώ ο τόπος πέρασε μια δοκιμασία, με έναν ιερέα ο οποίος είχε αποκοπεί από το σώμα της Εκκλησίας», παρατήρησε εισαγωγικά, για να προσθέσει ότι «Εκκλησία είναι να είμαστε όλοι μαζί. Να είστε εσείς, να είναι οι πρεσβύτεροι, οι Επίσκοποι, ο Αρχιεπίσκοπος, ο Πατριάρχης. Όλοι μαζί είμαστε Εκκλησία. Όταν ο καθένας απομονώνεται και παίρνει τον δικό του δρόμο και ακολουθεί τη δική του γραμμή, κάνει αυτό που έκανε ο διάβολος στον ουρανό. Ενώ οι άγγελοι ήταν όλοι μαζί, οι διάβολος ήθελε να απομονωθεί και να αυτονομηθεί. Και έπεσε και χάθηκε...».



Εφεξής, όπως επισήμανε ο Σεβασμιώτατος, «είμαι σίγουρος πως ετούτος ο τόπος θα ανθίσει και πάλι και θα προχωρήσει. Αλλά θα ανθίσει σωστά και εκκλησιαστικά. Διότι αυτό είναι το ήθος μας και αυτό είναι που θέλει ο Χριστός και η Παναγία από όλους εμάς, να είμαστε ενωμένοι και αγαπημένοι».

Στη συνέχεια, κατά το κήρυγμά του, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στους **γονείς της Παναγίας, Ιωακείμ και Άννα**, και εστίασε την προσοχή του σε δύο αρετές τους: ότι προσεύχονταν και ότι διέθεταν ακλόνητη πίστη. Υπογράμμισε καταρχάς ότι η γέννηση της Παναγίας είναι ο καρπός της δυνατής και θερμής προσευχής των δύο πιστών αυτών ανθρώπων. «Αυτοί οι άνθρωποι», παρατήρησε, «προσευχήθηκαν θερμά, έκαναν πολλή υπομονή και περίμεναν να απαντήσει ο Θεός όποτε αυτός το έκρινε».

Επισημαίνοντας ότι, εντέλει, οι **προσευχές** τους εισακούστηκαν και, μάλιστα, απέκτησαν «το πιο ευλογημένο παιδί που γεννήθηκε στην ανθρωπότητα», παρότρυνε τους πιστούς να αφιερώνουν κι εκείνοι χρόνο στην προσευχή, ανάμεσα στις λοιπές ασχολίες της καθημερινότητάς τους, και να επιδεικνύουν υπομονή και ακλόνητη πίστη στον Θεό.



Υπενθύμισε, εξάλλου, ότι η ακλόνητη πίστη ήταν η δεύτερη σημαντική αρετή της μητέρας της Παναγίας, της Άννας, η οποία **τεκνοποίησε σε πολύ προχωρημένη ηλικία**. Αυτό, όπως διέκρινε, «δεν ερμηνεύεται ούτε με την επιστήμη, ούτε με την ιατρική, ούτε με τη λογική, παρά μόνο με την πίστη».

Συμπερασματικά, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι οι άνθρωποι που διαθέτουν πίστη στον Θεό, αφενός μπορούν να αντιμετωπίσουν καλύτερα τις δοκιμασίες και τις αντιξοότητες της ζωής, αφετέρου γίνονται καλοί και σωστοί πολίτες που ωφελούν την υπόλοιπη κοινωνία. **«Η πίστη είναι ένα προσωπικό βίωμα. Η πίστη είναι και τρόπος ζωής. Ο άνθρωπος που πιστεύει, ζει με διαφορετικό τρόπο από τον άνθρωπο που δεν πιστεύει. Ο άνθρωπος που πιστεύει έχει αρχές, ευγένεια, σεβασμό και αγάπη»**, υπογράμμισε.



